

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1163/2020
02.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Срђана Лазића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К-345/19 од 10.10.2019. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2КЖ1-330/19 од 06.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 02.12.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Срђана Лазића, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Старој Пазови К-345/19 од 10.10.2019. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2КЖ1-330/19 од 06.07.2020. године и предмет враћа Основном суду у Старој Пазови на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К-345/19 од 10.10.2019. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 5 (пет) месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљени у року од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом оштећена ББ је упућена да постављени имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, а чији износ ће бити утврђен посебним решењем у смислу одредбе члана 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2КЖ1-330/19 од 06.07.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Срђана Лазића и потврђена је пресуда Основног суда у Старој Пазови К-345/19 од 10.10.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Срђан Лазић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 7) и 11), члана 438. став 2. тачка 1), 2) и 3) (погрешно означено члана 437.) и члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине пресуде Основног суда у Старој Пазови К-345/19 од 10.10.2019. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2КЖ1-330/19 од 06.07.2020. године и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или да преиначи наведене пресуде тако што ће да одбаци оптужни акт или да ослободи окривљеног.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у поднетом захтеву браниоца окривљеног АА указује да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, јер је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу одобрења надлежног органа за вођење овог поступка, а што је предвиђено одредбама члана 10. став 2. у вези члана 8. став 1. КЗ.

Наиме, из списка предмета произилази да је оптужним предлогом Другог основног јавног тужиоца у Београду КТ.бр.3302/16 од 17.12.2018. године, измењеним поднеском Основног јавног тужиоца у Старој Пазови КТО-213/19 од 11.07.2019. године и на главном претресу дана 10.10.2019. године, окривљеном стављено на терет да је кривично дело учинио у Новим Бановцима и у Републици Француској. Првостепени суд је у изреци првостепене пресуде изменио чињенични опис кривичног дела дат у оптужном акту јавног тужиоца, између осталог и у погледу места извршења кривичног дела, тако што је изоставио да је кривично дело извршено у Новим Бановцима и окривљеног огласио кривим да је кривично дело учинио у месту Ковињи у Републици Француској, а првостепена пресуда је потврђена од стране другостепеног суда.

Одредбом члана 8. став 1. КЗ („Службени гласник РС“, број 72/2009 од 03.09.2009. године, са ступањем на снагу дана 11.09.2009. године) је предвиђено да кривично законодавство Србије важи за држављанина Србије и када у иностранству учини које друго кривично дело, осим кривичних дела наведених у члану 7. КЗ, ако се затекне на територији Србије или буде изручен Србији.

Одредбом члана 10. став 2. КЗ („Службени гласник РС“, број 121/2012 од 24.12.2012. године, са ступањем на снагу дана 01.01.2013. године), којом су предвиђени посебни услови за кривично гоњење за кривично дело учињено у иностранству, прописано је да се у случају из члана 8. и члана 9. став 1. КЗ кривично гоњење може предузети само ако се за кривично дело кажњава и по закону земље у којој је оно

учињено, осим када постоји одобрење Републичког јавног тужиоца или када је то предвиђено потврђеним међународним уговором.

Имајући у виду цитиране законске одредбе члана 8. став 1. и члана 10. став 2. КЗ, те да из списка предмета произилази да је суд изменио оптужни акт јавног тужиоца у погледу места извршења кривичног дела и окривљеног АА, који је држављанин Републике Србије и Републике Француске, правноснажно огласио кривим да је кривично дело одузимање малолетног лица из члана 191. став 1. КЗ учинио у месту Ковињи у Републици Француској, дакле у иностранству, при чему претходно није утврдио да се кривично дело кажњава и по закону земље у којој је оно учињено - Републике Француске или да је то предвиђено потврђеним међународним уговором, то је, по налажењу Врховног касационог суда, неопходан услов да би суд могао да у изреци пресуде изврши измену оптужног акта јавног тужиоца у овом правцу и окривљеног огласи кривим да је кривично дело учинио у Републици Француској било прибављање одобрења Републичког јавног тужиоца, а које одобрење у конкретном случају није прибављено од стране суда, тако да се основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је побијаном правноснажном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП.

Стога је Врховни касациони суд, имајући у виду наведено, усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Срђана Лазића, те на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо правноснажне пресуде Основног суда у Старој Пазови К-345/19 од 10.10.2019. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2КЖ1-330/19 од 06.07.2020. године и предмет вратио Основном суду у Старој Пазови на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, те се сходно овој одлуци није упуштао у разматрање осталих истакнутих повреда у захтеву браниоца окривљеног.

У поновном поступку суд ће приликом одлучивања имати у виду примедбе из ове пресуде, те ће поступити по истима и отклонити повреду кривичног поступка на коју му је указано, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, у којој ће о свим чињеницама које су предмет доказивања дати јасне, конкретне и аргументоване разлоге.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић